

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu.

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XXII.

V Celovcu, 9. julija 1903.

Štev. 28.

Političen shod v Prevaljah.

Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem je priredilo na dan sv. Cirila in Metoda, dné 5. julija, javen shod v lepo okinčani gostilni g. Stermeča p. d. Šteklja na Fari pri Prevaljah. Udeležba je bila dobra, dasi je prej nastal vihar in gotovo odvrnil marsikoga. Prišli so domačini, pa tudi ljubi sosedje, zlasti vrli Črnani.

Shod je otvoril s pozdravom tajnik Rozman in označil namen shodu. Za predsednika je bil soglasno potrjen domači g. župan L. Pristov, ki pozdravi zborovalce in dá besedo gosp. deželnemu poslancu.

Deželni poslanec g. Fr. Grafenauer izrazi najprej svoje veselje, da more govoriti in poročati prvič v tem svojem volilnem okraju. Nato poroča o „delovanju“ našega deželnega zbora. Najprej omenja, kako deželni zbor ni dovolil, da bi se izdajala tudi slovenska poročila o delovanju deželnega zbora.

Dalje poroča, kako je vlada pri c. kr. kmetijski družbi na zahtevo katoliško-političnega in gospodarskega društva nastavila slovenskega potovalnega učitelja, katerega pa med slovenske kmetovalce ni, ker se je šel — učiti v Švico. — „Priateljstvo“ deželnega zbora do kmetov se je pokazalo tudi pri podpori celovškemu glasbenemu društvu, za cesto ob južni strani Vrbskega jezera itd. Na višji dekliški šoli so odstranili voditelja, ker je bil Slovenec, nemškemu planinskemu društvu za občni zbor v Celovcu so podarili lepo podporo v veselje, kmetom pa so podpore odtegnili.

Dalje omenja razmer pri hipotečni banki, osvitljuje, kako se godi v tajnih sejah, kako se zvišajo plače deželnim uradnikom itd. Omenja dalje kupa fužin v Prevaljah, zidanja bolnišnice v Celovcu in usmiljenih sester, katerih niso hoteli postaviti. Zanimivo je, kako so v bolnišnici popravljali tla, ki so bila uničena vsled gobe.

Izvrstna so bila izvajanja g. poslanca o šoli. Zahteva, da bodi vzgoja v šoli pametna, t. j. zgoditi se mora na podlagi materinega jezika. Kaže na posledke slabih šol in dokazuje, da uspehi naših šol niso taki, da bi se jih mogli veseliti. Omenja tudi, kako so sklepali o vpeljavi krščanskega nauka na višji realki in kako neobhodno je potrebno, da se ljudstvo samo gane za zboljšanje šolskih razmer.

Omenja dalje razprave o novi gospodinjiski šoli, v kateri je kurnik večji nego kravji hlev, in o garanciji za mestno posojilo celovško. — Govor, ki je trajal nad poldrugo uro, so zborovalci jako pazno poslušali in ob koncu burno odobraval.

O domačih šolskih razmerah je govoril g. kaplan J. Serajnik. Opisuje razmere, kakoršne vladajo na prevaljski šoli, kjer se otroci prav ničesar ne naučijo. Noče se tega očitati učiteljem; kriva je temu uravnava naših šol. Govornik dokazuje to iz vsakdanjih zgledov. V tukajšnjem okraju se dá nedostatek deloma vsaj s tem odstraniti, da postaneta šoli v Lešah in na Fari samostojni. Opisuje razmere na šoli v Lešah, ki so prav — hrvatske, dá, kitajske! Opisuje na drobno razmere na prevaljskih šolah in kaže, kako se more tem nedostatkom od pomoči. Izbornemu govoru je sledilo burno odobravanje.

Tajnik Rozman poroča na kratko o sedanjih narodnih in političnih razmerah, kaže, kaka nevarnost čaka naše kmetovalce radi novega nemškega carinskega tarifa, in vzpodbuja k združenju slovenskih kmetov.

Gosp. Serajnik predlaga in utemeljuje sledečo resolucijo, ki se soglasno sprejme:

„Na dobro obiskanem shodu katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem zbrani volilci navdušeno odobravajo delovanje svojega g. deželnega poslanca Franca Grafenauerja, mu izrekajo iskreno zahvalo za njegov trud v prid koroških Slovencev, in ga prosijo, da se še nadalje poteguje za našo versko, narodno in gospodarsko korist. — Svoje nezaupanje pa izrekajo vsi zbrani poslancu IV. kurije v deželnem zboru, pl. Metnitzu, ki vseskozi in povsod nasprotuje težnjam našega slovenskega národa, ki se ne briga za potrebe in zahteve volilnega okraja, v katerem je bil žalibog izvoljen, — kakor tudi državnemu poslancu Tscharetu, ki se je ravno zadnji čas pridružil vsenemški zvezi, katere je naperjena zoper Slovence. Izjavljamo s tem, da imenovana gospoda Metnitz in Tschare nimata nobene pravice, govoriti v imenu koroških Slovencev.“

G. predsednik shoda, župan Pristov, se iskreno zahvaljuje govornikom, zlasti g. deželnemu poslancu Grafenauerju in zaključí shod z „Živio“ — kličí cesarju. Med shodom in po shodu so domači pevci navdušeno prepevali slovenske pesmi. Po

shodu se je govorilo še več navdušenih napitnic. Shod bo gotovo obrodil lepe uspehe!

Dopisi.

Za „Národno šolo“ v Velikovcu so darovali: Marja Markovič, kmetica na Zili pri Beljaku, 1 K 20 vin.; Jož. Kraut, posestnik na Bistrici pri Pliberku, 1 K; mil. g. Ant. Trobeš, prošt v Tinjah, povodom obiskanja „Národne šole“ 10 K; na ženitovanju g. Matevža Škofa p. d. Vetera v Sincivasi nabral g. Peter Povoden iz Št. Kancijana 5 K 74 vin.; Janez Pečarnik p. d. Župnik, kmet na Djekšah, 10 K; povodom sv. birme v Gutštanju dné 18. rožnika t. l. zbrani duhovniki 21 K; Janez Majdič, mlinar v Prevaljah, 1 K; povodom sv. birme v Grebinjskem Klostru dné 22. rožnika t. l. zbrani duhovni rodoljubi 18 kron; Hranilnica in posojilnica v Velikovcu vsled sklepa letnega občnega zbora za l. 1902. 100 K; Hranilnica in posojilnica v Šmihelu nad Pliberkom 50 K; Hranilnica in posojilnica v Črni 50 K. — Skupaj 267 K 94 vin. Lepa hvala! Živeli nasledniki!

Celovec. (Hribolazec ponesrečil.) V soboto dné 4. julija zvečer ob 3/4 8. uri napotili so se trije hribolazci: trgovska pomočnika Sardinšek in Turk ter črkostavec Klimesch, iz Celovca do Bajtišč, kamor so dospeli ob 1/2 12. uri v noči ter tam prenočili. Ob 1/4 4. uri zjutraj so zopet odrinili ter šli do kmeta Hajniša, kjer so se malo pokrepčali, ter se potem podali dalje po lovski poti in strmih pečinah do blizu vrha. Ravno pod Hajniševem stolpom je Sardinšek, ki je prvi lazil navzgor, in se mu je najbrže skala pod nogo zdrobila, zavpil: pomagajte ter v tem že tudi zdrknil in padel vznak v globčino blizu 200 metrov; bila je ura 1/4 11. predpoludne. Tričetrt ure pozneje sta prišla njegova tovariša do njega in našla mrtvega za grozno razbito glavo. Zapustila sta ga ter se z veliko nevarnostjo lastnega življenja zopet vrnili do kmeta Hajniša, kamor sta došla ob 1/2 4. uri in žalostno vest naznanila. Družina Hajniševa se je te žalostne novice neznansko prestrašila ter jokaje glasno molila za ponesrečenega. Ostala dva tovariša sta se potem vrnila proti domu ter v Borovljah naznanila nesrečo orožnikom. — Sardinšek, rodom Celovečan, je bil za pomočnika pri trgovcu Umlaufu v Celovcu, star 20 let, in zelo dober hribolazec. Pot, katero so hodili imenovani hribolazci, je ena najnevarnejših v Karavankah, ker je zelo strma in kamenje ni dosti trdno, marveč se rado ruši.

Otok. (Občinska volitev.) Dné 27. jun. je bila prva volitev za novo osnovano občino, ka-

bil donesel iz bajte prazniško obleko in odšel z Jožetom.

S trto je zvezal kozi za rogove in ju gnal pred seboj. Po dogovoru je imel dobiti Breko vsako leto dve kozi v plačilo. Tudi nekaj obleke mu je gospodar obljubil. Potreba mu je ni bilo bogvedi koliko. Hlače iz debele volne so dolgo zdržale; če ni bilo jermena, jih je privezal s trtico, ki jo je vrezal ob Reki. Čevljev ni potreboval. Klobuk, širokokrajnik, mu je dal gospodar. Da ni sam nesel svoje glave h klobučarju, si izprevidel iz tega, ker so bile oči pomaknjene pod krajce; ušes sploh nisi videl in opazil. No, to je bilo njemu vse eno, kakšen je. Zadovoljen je bil kakor cesar ali morda še kakor kralj. Vse vremenske nezgode, ki so ga zadele na paši, mu niso škodile. Zredil se je, odkar je bil pri dobri hiši. Zadovoljno je režal in kazal zobe, kedar je oponašal koze. Samotaril je za svojimi kozami, pa saj tega je bil navajen in si ni želel spremembe. Gradil je peči iz ilovice in si znosil na večjih krajih kamenja, kjer je napravil za silo nekako pribežališče ob dežju.

Dobra hrana ga je tako popravila, da bi mu bil slednji prisodil 20 let, pa jih je bil izpolnil komaj 16. Ker ni kazal zmožnosti za druga opravila, je pasel najprej koze. S plačilom je bil zadovoljen, s pastirstvom pa še bolj. Vsako leto dve kozi za plačilo in pa še kar se mu jih je povrglo, to ni mala reč, tako si je pogosto mislil.

Dá, vlenil se je naš Breko, vlenil docela. Koze so začele uhajati v škodo. Zaspal je pre-gosto njih varuh. To gospodarju ni bilo povšeč. Kar odpraviti ga je mislil, pa kako, saj morda še iti ne bo hotel ta brus.

Nemara je pa njega še bolj začel peči v oči vidni naraščaj Brekovih kozá. Kakor je bil Jeter nevoljen na Mojzesa, ko je temu Bog očividno množil število ovac in imetje, tako je z nevoščljivim očesom zrl Jože na svojega pastirja in njegovo čredo.

Neko jutro ga zarana kliče: „Hej, Breko, ženi koze past!“

„Ma, njak!“

„Zakaj ne?“ — „O . . . o . . .!“ pa je vtihn.

Tako je večkrat naredil in spal naprej. Vendar je pa gotovo odgnal kozice vsaj pred šesto uro vselej, včasih še celo četrto ure prej. Tistikrat pa se je zazibal v spanje pravičnega.

Koze so meketale v hlevu pri praznih jasliah. Družina se je sešla s polja k zajutreku.

„Kaj pravite, kdo žene koze tod mimo zdaj?“ pravi gospodar in gleda skozi okno. Pa nikjer nič! — „Morda je ta preklicani zaspanec še zdaj na svislih, ker je slišati v hlevu meketanje?“ Razjarjen skoči v hlev in res ves kozji zbor ga pozdravi ob enem in ga debelo zija. Steče po lestvi in zarohni proti svoji navadi nad pastirjem, da se ta hitro predrami.

„Obzvonila te je sedma; hitro na noge, če ne te vržem doli!“

„Kaj pravite!“ zazija pastir in vzdahne.

„Ura je sedem, pa še spiš, koze pa tulijo.“

„Saj slišim, da mekečejo, vi pa tulite“, opreka pastir. Sam za-se pa ponavlja: „Sedem, sedem; kaj že sedem?“ Slednjič vendar vstane, spusti živinico in jo odžene.

Gospodar je bil nevoljen, da je šel Breko kar tako meni nič tebi nič z doma. „Saj bi ven-

PODLISTEK.

Brcko.

(Spisal Povšeč Lovro.)

Ob Reki, ki teče po kraški zemlji, stoji lepo poslopje. Tik ceste, ki se cepi od glavne, je hiša, zidana seveda, kakor so sploh na Krasu. Enonadstropna je in ima lepo zunanost. Na nasprotni strani so druga kmetiška poslopja. Pred leti se je bil sedanji gospodar priženil v ta tihi kraj. Za dober četrto ure ni nobenega poslopja razven njegovih. Sam je Jože, in dobro gospodari v Zasedi; tako ime so nadeli tej dolinici, ker je bila pripravna v resnici za skrivališče sovražnika. Imetje si je Jože znal zbirati. Pripadal pa ni skopuhom, ampak le previdnim gospodarjem. Okrog pohištva je bilo reberno in vse polno brajd in vinske trte. Doli do reke je bila ravnica, kjer so bili travniki in njivice, ki so pripadale posestvu.

Imel je Jože poleg družine tudi pastirja, ki je bil tako malo na „smuk“. Pred letom je kupoval Jože par volov doli proti Čičariji. Ko se je vračal po golem svetu kraške zemlje, je došel do pastirja, ki je pasel svoje dve kozi. Kmalu se dogovorita kako in kaj. Pastir Breko je zgubil pred nedavnim časom mater; očeta ni poznal, ker mu je umrl, ko je bil star dve leti. Sam sebi prepuščen je samotaril za dvema kozama po goličavju. Kuhal si je sam po materini smrti. Zanemarjen je bil docela. Ni čuda, da je z veseljem sprejel Jožetovo ponudbo, da naj gre z njim. V malo trenutkih je

tero so nemčurji po vzpodbudi in z dobro pomočjo baron Mac Nevinovo samo zato osnovali, da dobijo občino, v kateri bi mogli nemoteni gospodarovati. A motili so se! Izvoljeni so namreč tudi štirje pristaši naše slovenske stranke, ki naj le pogumno zagovarjajo našo korist v občinskem zastopu.

Hodiše. (Naša zmaga.) Pri občinski volitvi dné 1. julija smo sijajno prodrli v tretjem in drugem volilnem razredu. Prvi razred je kakor prej ostal nemčurjem. Propadla klika se silno hudeje, da se jej tudi to pot ni obneslo in svojo jezo hladi s črnolom, s katerim maže sramotilne dopise za Dobernikov čedni list.

Škofiče ob vrbskem jezeru. (Občinska volitev), ki se je vršila dné 1. t. m., je izpadla za našo stranko proti vsemu pričakovanju jako ugodno; volitev je pokazala, kako izvrstno je naša stranka organizirana. Če se bode ta organizacija še dalje pospeševala, bodo postale Škofiče prava trdnjava, postavljena v bran nemškemu nasilstvu, naj le-to potem podpira 10 Ne-Vinov. Da je naša stranka postala že močna, je pokazal že izid zadnje volitve; nasprotniki se razun tega in drugega sploh niso pokazali in še ti niso se upali oddati glasov. Če si misli ta garda, ki se pa je skrčila v prav majhno krdelec (število), da bode s tem večjo silo nastopila pri bodočih volitvah, češ: „klerikalci“ bodo si mislili: zmaga je itak na naši strani, kaj se bode demo trudili in hodili k volitvi, ker je itak že vse naše; mi pa, ki imamo patent na „fortšrit“, nastopimo kot en mož, se pošteno moti. Mi vam pa že zdaj povemo, da iz te moke ne bo kruha! Naša stranka bo v treh letih še bolj trdna in ne bode mo dali še glasú ne možu, ki se nam sicer hlina, a pri volitvi se skoraj ne upa oddati glasú iz strahu pred nemškutarji. Kakšen je torej izid volitve? Izvoljeni so: v I. razredu odbornikom: Dragotin Majerhofer, Jakob Perdacher, Val. Rajner, Matija Koban ter namestnikoma: Fr. Kramer in Š. Aleš. V II. razredu: Jože Tof, Ant. Čezar, Miha Obilčnik, Martin Bürger, in namestnikoma: Jurij Spendir ter Fr. Schütz. V III. razredu: Mat. Aicholzer, Tom. Bukš, Miha Gabrijel, Jan. Piček in namestnikoma: Jožef Bister in Val. Spendir. Slava tem možem! Bog jim pomagaj pri njihovem delovanju v blagor občine in za slovensko stvar!

— Od druge strani se nam poroča: Take edinosti in sloge ni lahko najti pri kateri volitvi, kakor se je pokazalo pri občinski volitvi v Škofičah dné 1. julija. V vseh treh razredih so bili enoglasno izvoljeni odborniki naše slovenske katoliške narodne stranke. Zadnji politični shod v Škofičah je dal smrtni udarec „nemško-napredni stranki“, tako da se „fortšritlarji“ še upali niso udeležiti se volitve. V drugem in tretjem razredu itak niso mogli upati na kak vspeh, a tudi v prvem razredu jih je izmed 20 volilcev bilo 15 odločno na naši strani, kakor je tudi res volitev pokazala. Liberalcem bi ostalo k večjemu 8 glasov. Tako so naši odlični in probujeni kmetje pokazali vsemu svetu, kako lažljivo so poročali naši nasprotniki v liberalnih časopisih, da smo častne občane le zavoljo tega izvolili, da bi zmagali pri volitvah v I. razredu. Zmagali smo tudi brez njih in sicer s tako večino glasov, da bi lahko dvakrat izvolili našince. Omeniti moram še zanimivo nezgodo, katera se je pripetila komisarju, baronu Mac Nevinu, ki je sam

dar lahko jedel prej, pa se nič ne zmeni, zaslužil ni, a dati mu moram.“

Poslje svoja dva dečka, da mu neseta jesti. Ker je pa mladina prerada živa, zato pogosto napravi neumnosti. Francek in Štefek sta vlekla velik lonec kaše, zavezan v ruto. Skakala sta čez kamenje in trnje. Pregovor pravi: „Mladost je norost, čez vodo skače, kjer je most.“ Prideta do velikega brina; hitro poskusita svojo bronzogost. Francek, dasi mlajši, je dobro preskočil, Štefek je držal lonec in ž njim preskočil brno, a brinje ga je pridržalo za nogo, da je prav pošteno telebnil na tla. Z loncem je butnil ob skalico, ki je bila v brinu. Posledico si vsakdo lahko misli. Kaj sedaj? Če gresta do pastirja, jih bo zatožil doma, da sta ga pripravila ob zajutrek, če gresta domov, bodo pa zopet vprašali, kje je lonec.

Zložila sta ostalo kašo v črepinje in odneseta v bližnjo kapelico, kjer je bila lesena podoba svetega Jeronima. Namazala sta še celo svetnika okrog usten. Računila sta na Brekovo budalost. Potem odideta doli v grmičevje po lešnike. Ko pa jederca ne utolažijo oglašujočega se gladú, odhitita k Reki. Na bližnji njivi si nakopljeta krompirja, zakurita in ga spečeta. Še le na večer se s strahom in oprezno vrmeta domov. Naravnost na seno zlezeta, kjer se dobro zarijeta in zaspita.

(Konec sledi.)

Smešničar.

* V gostilni. Vinotržec: „Kje kupujete vino, gostilničar?“ Gostilničar: „Kaj ne veste, da je jemljem od vas?“ Vinotržec: „Tako, tako, prosim prinesite mi kozarec piva!“

vodil volitev, in sicer prav kakor kak paša ali — hrvatski ban! Na komisijo se sploh oziral ni. Proglasil je nam za izvoljenega v 2. razredu enega odbornika, ki nima v tistem razredu nobenega glasov, in katerega smo hoteli voliti še-le v I. razredu. Stvar občinskega predstojništva bo, to stvar pojasniti vladi, da ta zvé, kako „kunšten“ je njen ljubljenec Mac Nevin kot voditelj volitev!

Št. Ilj. (Požar.) Dne 27. junija sta pogoreli v Št. Ilju dve kmetiji: pri Kopajniku in pri Mlinarču; zasmodila sta dva otroka. Pazite na otroke!

Gozdanje. (Odborova seja izobraževalnega društva), ki je bila dné 29. junija, je sklenila: 1. „Mir“ se naj naprosi, da objavlja vse važnejše sklepe in dejanja društva. 2. Doneske udov, 60 kr. na leto, pobira blagajničar v jeseni. 3. Vodstvo naj se obrne na kmetijsko društvo, da nam pošlje enkrat svojega potovalnega učitelja, da nam predava tudi v domačem jeziku. 4. Naročilo se bo več števil „Slovenskega Gospodarja“ in „Národnega Gospodarja“ v Ljubljani. Potrebne uradne knjige in zapisnike bode mo v kratkem dobiti iz Ljubljane, in če Bog dá, bo društvo kmalu prineslo veliko sadú in lepega pouka. Kmetje in ti mladina, združujmo se!

Gozdanje. (Dobrotnik cerkve), znani Miha Sumper, ki je že toliko daroval v olepšavo cerkve in v čast Bogu, je podaril naši zgornji cerkvi tudi nove orgle. Postavil jih je g. France Grafenauer, ki je popravil tudi velike orgle v spodnji cerkvi. Našega Grafenauerja priporočamo tem potom najtopleje; velikemu dobrotniku gozdanjskih cerkvá pa kličemo: Bog ti poplačaj vse stokrat!

Šteben pri Bekštanju. (Požar.) Dne 30. junija ob 5. uri zjutraj je začelo v stolpu na zvon nabijati. Hitro skočim iz postelje in pogledam skozi okno naravnost proti Blačam. Žalosten in strašen prizor! Iz srede vasi je v širokem in visokem plamenu gorelo, dim pa se je veliko višje proti jasnemu nebu kvišku valil in povzdigoval. K sreči vetra ni bilo. Kakor slišim, je sedem hiš pogorelo. Ravno pri Zvinjaku, kjer je že pred dvema mesecema bil ogenj podložen, je tudi sedaj, in sicer v skednju začelo goreti in gotovo je tudi sedaj hudobna zločinska roka to grozno nesrečo storila. Pogoreli so: Zvinjak, Tonder, Bilč, Buštij, Kramar, Pront in Gregorč. Ravno sedaj, ko imajo kmetje na polju in pri sebi največ dela, imajo še to veliko skrb zase in za živino ter krmo nova poslopja postavljati. Razun tega morajo pa usmiljenja vredni ljudje tudi veliko straha in groze prestat, da bode vsled tega gotovo katera bolj slabotna in občutna oseba zbolela in umrla, kakor se je to tudi pri zadnjem požaru zgodilo! Naj bi nesrečnim pogorelcem kmalu usmiljeni ljudje z obilno pomočjo priskočili!

Blače pri Bekštanju. (Ogenj. — Huda ura.) Dalje se nam poroča o požaru. Dan 30. rožnega cveta bode ostal Blačanom zopet dolgo let v žalostnem, strašnem spominu! Zjutraj okoli 5. do 7. ure so pogoreli, zvečer ob tej uri pa bi se lahko potopili; zjutraj je razsajal in divjal grozni požar, na večer pa je iz Jepe in Ovčine priburila divja povodenj. Svigajoči bliski, grom in silni vihar nanzanjajo bližajočo ali točo ali pa deževno ploho. Na Karavankah se je to hudourje zbralo in izlilo, goste temne megle so se pretrgale in naenkrat se je privabil rujavi, mogočni potok naravnost po potu, po katerem so še malo poprej hodili in vozili v sredo skoz Blače. Vse je zopet mrgolelo ljudij okoli hiš, da bi jih branili pred vodo. Veliko kričanje in vpitje je nastalo! Ta ploha in dež bi bila lahko Blačanom le v srečo, ako bi se bilo to že zjutraj zgodilo. Ogenj se ne bi bil mogel tako brzo in hitro razširiti. Vso škodo po požaru cenijo na 70 do 80 tisoč kron. V zgornjem dopisu je med pogorelci naštet tudi Bilč; ta je že pred štirimi letmi pogorel in je že zadosti nesrečen; sedaj pa je namestu njega njegov sosed Mikuč, katerega so pri zadnjem požaru z največjo silo komaj ubranili. Prvi veliki požar je bil 15. oktobra 1899, takrat je pogorelo 14 hiš — sedaj 30. rožnega cveta 1903 pa sedem hiš. Neznano žalostno je videti in gledati pogorišča samih pridnih kmetov! Naj bi našli prav obilno dobrotljivih, usmiljenih in radodarnih pomočnikov.

Velikovec. (Utopljenca) so v sredo dné 24. rožnika t. l. pri tukajšnjem dravskem mostu potegnili iz Drave. Truplo je ležalo na peščenem otoku sredi Drave. Spoznali so utopljenca kot Jurija Zaplotnika, pristojnega v Št. Jurij pri Kranju na Kranjskem. Do novega leta je ponesrečenec kot jako spreten pomočnik delal pri tukajšnjem sedlarskem mojstru Benkeju. Ker se je Zaplotniku že dalje časa mešalo in ker so pri njem našli 19 kron denarja, je kako zločinstvo izključeno in je soditi, da je šel vsled slaboumnosti v Dravo. Utopljenec radi tega tudi ni bil sodnijsko pregledan, ampak brez komisije dné 27. rožnika t. l. na tukajšnjem mestnem pokopališču pokopan.

Libeliče. (Slovenska z maga.) Zadnjič je bila tu občinska volitev, pri kateri je v tretjem in

drugem razredu zmagala slovenska stranka, dočim je ostal prvi razred v rokah nemčurjev. Za župana je izvoljen ugledni kmet, g. Janez Štaudekar p. d. Prajz.

Prevalje. (Huda ura.) Kakor drugod je v soboto dné 4. julija tudi tukaj razsajala strašna huda ura, kakoršnih tu pomnimo le malo. Huda ura je imela tudi hude posledice. Na Tolstem Vrhju je namreč pri p. d. Zgornjem Lečniku strela ubila 70-letnega hlapca Valentina Ditmarja. Klečal je na pragu domače hiše, ko je treščila strela. Bil je takoj mrtev, obleka mu je vsa zgorela na telesu. Hiša se ni vžgala.

Dogodki na Hrvatskem.

Soditi po zadnjih poročilih, nastala je na Hrvatskem prava pravcata revolucija. Posebno hude reči so se godile v Ludbregu. Uradno je namreč potrjeno, da so kmetje v Ludbregu do danes razdrili trideset hiš: občinska hiša, poslopje državnega okrajnega sodišča, glavna pošta, stanovanja občinskih in državnih okrajnih uradnikov in vse hiše mažaronskih in židovskih trgovcev. Sam naval je trajal štiri ure. Kmetjska patrolja se je sestala z orožniško, katero so seljaki razorožili in pogнали v beg. Ko so šli kmetje dalje, so se jim zoperstavljali ulanci z golimi sabljami; kmetje so se nato uprli, prodrli vojaški kordon, udarili na mesto in zatvorili vse dohode v mesto. Potem so se zabarikadirali ter v slučaju, da bi se kdo približal mestu, so sklenili streljati. Vojaki in orožniki, videč, kako kmetje tepo mažarone, so dobili komando na „hurrá“. In ta trenutek zaropotajo bobni in trobente ter pod komando „šturma“ udarjajo vojaki na seljake. Vnel se je boj na življenje in smrt. Nastal je krik, kmetje ne omagajo, dasi se barikade rušijo, ulanci uderó preko lesenih barikad, pešci pa udarijo kakor divji z bajoneti na desno in levo. Ko padejo barikade in se vojaštvo navali v mesto, se toča kamenja vsuje na orožnike. Vojaštvo in orožništvo je obstalo in oddalo strele. Na mestu je obležalo sedem mrtvih in 43 težko ranjenih.

Kmetje se ne udajo, marveč so razvili še hujši boj zunaj mesta, kamor so bili potisnjeni. 72 kmetov je bilo aretiranih. Odvedli so jih eskadron uancev, dve četi pešcev in 20 orožnikov. V isti noči je bil težek spopadek v mestu Gudurama kraj Ludbrega, kjer vlada preki sod. Kmetje nočejo nikakor priznati prekega soda, ter pride zato do hudih spopadov.

Do prave revolucije je prišlo tudi pri vasi Kulavrh. Več sto kmetov se je tam zabarikadiralo. Ko so prišli tje orožniki, nastal je med njimi in kmeti krvav boj. Kmetje so razorožili 6 orožnikov. Kasneje je prispela tje ena stotnja pešcev in eden eskadron konjištva. Vojaki so obkolili kmete, a ti pretrgali so vojaški kordon ter vdrli v vas Kulavrh. Nato so napadli vojaki vas in nastala je tam prava pravcata bitka. Vojaki so streljali, kmetje pa so napadli vojake s kamenjem, z motikami, s kosami in z vilami. Pri tej priliki so bili ubiti štirje kmetje, ranjeni pa trije tako močno, da so že po kratkem času umrli. Poleg teh je bilo težko in lahko ranjenih 43 oseb. Zaprli so jih pa 137. Kmetje nočejo namreč nič vedeti o nagli sodbi, ki je tam razglašena.

Za hrvatskega bana je namesto trinoga Khuen Hedervarya imenovan grof Teodor Pejačević. On je sin bivšega bana Pejačevića.

Rodil se je v Našičah v Slavoniji in je sedaj star 52 let. V hrvatskem saboru je šele dve leti. Zatrjuje se, da je silno bogat. Bil je veliki župan oseške županije in se je kakor tak izkazal zelo energičnega. On je navdušen pristaš bivšega bana grofa Khuen Hedervarya. Listi pišejo, da se v njegovi hiši govori izključno madjarski. Vsi njegovi uslužbenci so Madjari.

Novi ban je od svojih zahtev in pogojev, da se odstranijo samomažarski napisi in se uredi finančijelne denarne razmere Hrvatske z Ogrsko, katere zahteve je bil sprva stavil, odstopil in prepustil rešitev te zadeve „lojaliteti in bratskemu poštenju“ — ogrske vlade. Khuen bo to že storil in še huje pritiskal na Hrvate.

O nemirih se dalje poroča: Uradno se potrjuje, da je v Kunovcu bilo ustreljenih sedem oseb; pet jih je umrlo vsled smrtnih ran. Orožniki so ustrelili 15 krat, vojaštvo 4 krat. Tekom 4 dni je v ludbreškem okraju v ječe in bolnice bilo privedenih 500 ljudij. Pred preki sod bo postavljenih 29 oseb, a vprašanje je, ako bodo oblasti smrtne sodbe izvršile, ker bi to še bolj razdražilo kmete. Tudi v Slavoniji se širi vstaško gibanje.

Novičar.

Na Koroškem.

Papež Leon XIII. bolan. Iz Rima je prišla v nedeljo zjutraj žalostna novica, da je naš

sv. Oče, častitljivi starček na Petrovem stolu, nevarno obolet. Prehladil se je na sprehodu v vatiškanskih vrtovih in vnela se mu pljuča. Papež ima jako nemirne noči, a je še vedno bistrega duha. Sam je zahteval zakramente za umirajoče, katere je sprejel z največjo ponižnostjo. Navzoči so bili tudi kardinali. Po Rimu se opravljajo javne molitve za papeža. Njegovo stanje je resno. Zadnja poročila pravijo, da ni več upati, da bi sv. Oče še okrevljal.

Naši kresovi. Vkljub slabemu vremenu je v soboto dné 4. jul. na predvečer godú slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda po naših gorah žarelo obilo kresov v znak, da tudi koroški Slovenec še živi!

Dan sv. Mohorja. Prihodnjo nedeljo 12. julija je god zaščitnikov družbe sv. Mohorja. Zato bo v cerkvi sv. Duha ob 8. uri za družbene ude slovesna sv. maša in po maši pridiga.

Huda ura. Silna huda ura je razsajala nad Celovcem in okolico minulo soboto 4. jul. popoldne. Na več krajih je udarila strela, ki je zažgala tudi Plotov skedenj ob Glini, in nek skedenj v Št. Petru. Tudi iz drugih krajev poročajo o hudi uri.

Duhovske zadeve. Nameščeni so gg. semeniški duhovniki za kaplane: Fr. Cukala v Železni Kapli, M. Bauman v Šmohoru, A. Teul v Tinjah, H. Hopfgartner v Šmarju, Fr. Laure v Greifenburgu, K. Tručnik v Bergu. — G. Iv. Česky, kaplan v Železni Kapli, je nastavljen za provizorja v Lipi.

Novi maše. Iz IV. leta gg.: Hueter Ferd. v Bergu dné 26. jul.; pridiguje tamošnji g. dekan Fr. Urabl. Kogelnik Iv. pri sv. Križu nad Sp. Dravogradom dné 26. jul.; pridiguje mil. g. prošt Fl. Izop. Rozman Jakob v Št. Juriju nad Celovcem dné 26. jul.; pridiguje tajnik J. Rozman. Serajnik Peter v Kapli ob Dravi dné 2. avg.; pridiguje g. prefekt Iv. Hornböck v Celovcu. — Iz III. leta gg.: Gritschacher Fr. v Lesu pri Špitalu dné 2. avg.; pridiguje g. župnik Št. Krainer v Milštatu. Guggenberger Jos. na Muti dné 2. avg.; pridiguje g. dekan T. Guggenberger v Špitalu. Krappinger Rob. v Brežah dné 15. avg.; pridiguje g. dekan A. Richter iz Trga. Patterer Ant. v Lugači dné 9. avg. Smodej Fr. v Šmartnem v Rožni dolini na Štajerskem dné 9. avg.; pridiguje g. kaplan Anton Lenšič v Žalcu. Watzinger Jos. v Sovodju dné 26. jul.; pridiguje g. župnik J. Habernig v Zg. Dravogradu.

Drobiž. V Področici so poboji še vedno na dnevnem redu. Zadnjič je celo nek delavec, rodom Hrvat, ubil svojega brata. — V Podturu je strela ubila nekega posestnika, ko je stal pod visokim drevsom.

Po slovenskih deželah.

C. kr. cesarja Franca Jožefa državna gimnazija v Kranju je letos zgodaj sklenila šolsko leto, že 1. junija, ker se razširja do sedaj pretesno šolsko poslopje. Šolsko poročilo za l. 1902/3. ima na prvem mestu korenito razpravo prof. dr. J. Tomiškega: „Narečje v Bočni in njega sklanjatev.“ — Število učencev ob sklepu je znašalo 362, 11 s Koroškega; 57 jih je zaslužilo odliko, 220 prvi, 26 drugi in 14 tretji red, 42 jih bo ponavljalo izpit, 3 so zaradi bolezni neizprašani. — Sprejemni izpiti za nove učence v 1. razred se bodo vršili dné 16. julija in 16. septembra.

Železniški poštni in parobrodni vozniki red za vse slovenske pokrajine, veljaven od 1. junija do konca oktobra 1903, je založil g. Jernej Bahovec, trgovec s papirjem v Ljubljani. Cena 20 vinarjev, po pošti 25 vinarjev. Knjižica ima jako lično in pripravno obliko ter jo priporočamo.

Nos mu je odsekala! V Brežicah sta se dné 24. junija sprla čevljar Jan. Certalič in njegova žena Ana. V jezi je ta zgrabila za štedilnikov pokrov ter tako nesrečno udarila po svojem možu, da mu je odsekala nos. Zdaj bo imela moža brez nosa in bo še zraven dobila menda pri sodišču kako pohvalo.

Križem sveta.

Združeni Nemci. Ko so začeli Čehi obstrukcijo v državnem zboru, so se zvezale štiri večje nemške stranke, namreč: nemška ljudska stranka, nemška napredna, nemška ustavoverna in krščansko socialna stranka. Vodje teh strank, dr. Deršata, dr. Funke, baron Zvegel in dr. Luegger so si podali roke, da hočejo braniti nemštvo; proti komu neki? Kdo napada Nemce? Nemci zavzivajo na stroške Slovanov velikanske predpravice in še niso zadovoljni, dokler ne zgine zadnji Slovan. Te štiri nemške stranke štejejo 138 mož. Nemški katoliki sicer niso stopili v to zvezo, a je mogoče, da se v „obrambo nemštva“ pridružijo nemškim liberalcem tudi nemški katoliki. Prusovski Vsenemci dozdaj tudi niso pristopili tej zvezi, in sicer radi tega ne, ker so pristopili nemški zvezi krščanski socialci. Je pa čisto vse eno: so-li Vsenemci s Schönererjem v nemški zvezi ali ne; vse te nem-

ške stranke, naj se že imenujejo tako ali pa tako, nimajo drugega namena, nego ugnati Slovane, osebno Čeha in Slovence. Da je potrebno proti tej močni nemški zvezi sestaviti krepko slovansko nasprotno zvezo, je čisto naravno. Ta zveza slovanskih strank se bo morala tudi sestaviti in so se razgovori o tem že pričeli.

Postava zoper pijančevanje. Obrtni odsek državnega zbora je predložil postavo zoper pijančevanje, katera obsega 27 paragrafov. Veliko let se že kuje ta zakon; zdaj se je vendar enkrat predložil zbornici. A vprašanje je, kedaj pride na dnevni red. Nekatere določbe iz tega postavnega načrta so: § 13. določuje: „Prodajalec žganih pijač nima pravice tožiti pivca za poplačilo žganja, ako pivce ni poplačal še prejšnjega dolga za žgano pijačo.“ — § 18. pravi: „Kdor se tekom štirih tednov na javnem prostoru večkrat pokaže pijan v takšnem stanju, da s tem dela pohujšanje, se kaznuje z zaporom od enega dné do dveh tednov ali pa z globo 10 kron do 200 kron. Ista kazen zadene tistega, kdor se nahaja v pijanosti, ko je bil še le pred štirimi tedni radi tega kaznovan.“ — § 19. Kdor daje žganje piti človeku, ki je že pijan, se kaznuje z globo 10 do 200 kron in če to večkrat počenja, z zaporom od enega dné do dveh tednov. Ista kazen zadene onega, ki daje mladoletnemu izpod 16 let toliko žganja piti, da se napije. Tudi tistega zadene ta kazen, kdor daje žganje piti otroku izpod 14 let.“ Mogoče, da se bo žganjepitje z vsemi groznimi nasledki vendar nekoliko omejilo, kedar se bo potrdila ta postava.

Wolfov zakon — ločen. V pondeljek, dné 22. junija, je sodišče na Dunaju ločilo zakon znane vsenemškega kričača Wolfa, ki je bil oženjen s hčerjo nemškega advokata Stepischnegega v Celju. Žena je Wolfu že pred par meseci zbežala, ker ni mogla več prebivati pri njem, v Švico. Obravnava je bila na predlog Wolfovega zastopnika tajna. Sodišče je izreklo ločitev zakona radi obojestranske krivde. Wolfova glorijska blef.

Kriza na Ogerskem je, kakor smo že zagnjič omenili, rešena. Novi mož je dosedanji hrvatski trinog grof Khuen-Hedervary. Čudna so pota državniške previdnosti, je pač moral vsakdo vzklikniti, ko se je raznesla vest, pod kakimi pogoji se je posrečilo Hedervary-ju sestaviti novo ministerstvo. Szell je moral pasti, ker se ni hotel udati pretiranim zahtevam opozicije, to je Košutoveev. Hedervary se je vsedel na njegovo mesto, ker je ugodil opoziciji v vsakem oziru. Ali bi ne bil mogel Szell ravno tako sprejeti pogojev opozicije in ostati na krmilu vlade? Dejstvo, da se je posrečilo Hedervary-ju sestaviti novo ministerstvo le z izrecnim dovoljenjem Košutoveev, je znak v najhujši meri zavožene avstrijske politike. Vlada je naravnost kapitulirala pred opozicijskimi kričači in konec te komedije bo pač, da v kratkem ne bo od skupne države ostalo drugega, kakor skupni vladar. Ogersko ministerstvo je tako-le sestavljeno: Hedervary predsedništvo in notranje zadeve, dosedanji finančni minister Lukacs finance, dosedanji naučni minister Wlassics nauk, poljedelski minister Daranyi je tudi ostal na svojem mestu, ravno tako pravosodni minister Plosz in trgovski Lang. Nov minister za Hrvatsko je Tomažič, za domobranstvo Kolossvary in minister na cesarskem dvoru grof Festetics. Nova vlada je bila v soboto pri cesarju in dné 30. jun. se je predstavila zbornici. — Hedervary ni našel prijaznega sprejema, marveč so ga Košutovci, dasi jim je v vsem vstregel, sprejeli z močnim krikom in hrupom, da je le težko mogel razviti svoj program (načrt). Obstrukcija pa nikakor še ni ponehala. Število vojaških novincev ostane isto, kot je bilo lansko leto.

Velike nezgode. Velika železniška nesreča se je dogodila minul teden blizu Madrida na Španiskem. Ekspresni vlak je vozil preko mosta pri mestu Montalino, ko se je podrl most preko reke. Oba železniška stroja z vsemi 18 vozovi so padli v globočino. 110 potnikov je mrtvih, 140 ranjenih. — 200 divjih bikov, ki so bili pripravljani deloma za borbo, deloma za klavnico, je všlo iz skupnega hleva v Lisaboni na Portugalskem. Besni biki so letali po ulicah. Mnogo oseb so nabodli na roge in jih težko ranili. Javne vrtove so bili pohodili. Iz mesta so biki divjali v okolico. Vojaki so jih šli lovit. V Lisaboni se prebivalstvo ne upa na ulice.

Gospodarske stvari.

Pazi na ogenj in na petrolejske svetilke.

„Gori! gori! gori! Sosedovi deklici se je vnela obleka, močno se je opekla ter je umrla med strašnimi bolečinami! Petrolej se je vnel, gospodinja je gasila, vnela se ji je obleka, močno opečena, težko da bo kaj z njo! Sosedu je zgorela hiša, gospodarsko poslopje in vsa letina! Bog nas obvaruj ognja in sv. Florijan!“

Večkrat se slišijo in večkrat se berejo po časopisih taki tožni glasovi. Ali temu je čisto

vzrok neprevidnost in lahkomišljenost. Zatorej ne moremo dovolj opominjati slovenskih gospodinj, da pazijo s podvojenim okom na ogenj in na petrolejske svetilke, katere so tudi že napravile mnogo nadlog, nesreč, solz, joka in revščine. Za odstranjevanje odnosno pomanjšanje nesreč, ki nastanejo vsled ognja, naveli bomo v sledečem nekoliko pravil. Če bomo s tem pri svojih častitih bralcih le eno samo nesrečo odvrnili, poplačan bo naš trud v obilni meri.

Slovenske gospodinj! zapomnite si sledeča pravila in se po njih ravnejte: 1. Vžigalice, klinčke ali šibice spravljajte na suhem in na tako visokem mestu, da otroci ne morejo do njih. 2. Nikoli ne dovolite otrokom, da bi se igrali z vžigalicami, tudi ne s takimi, ki so bile že vžgane. 3. Sploh naučite svoje otroke takega reda, da vžigalica in ognja sploh pogledali ne bodo, še manj pa da bi se s takimi stvarmi igrali. 4. Petrolej spravljajte tam, kamor otroci doseči ne morejo. 5. V hlevih, skednjih in sploh v gospodarskih poslopih ne svetite z drugo lučjo, kakor z dobro zaprto laterno. Svetilka v laterni mora biti čista in v dobrem stanju. 6. Duhana ni smeti kaditi po hlevih, skednjih in kozolcih. 7. Predno se vležete spat, poglejte še enkrat po kuhinji, stanovanju, skednju in hlevu, če je vse v redu. 8. Pepel naj stoji, ko se je vzel iz peči, nekoliko dni v železnih ali plehastih posodah na kamenitih tleh, ali naj se vsaj pod posodo položi kamna ali opeke. Strašno lahkomišljeno je devati pepel iz peči v lesene posode in jih postavljati na lesena tla pod lesene stopnice. Ravno tako neprevidno je, če se meče pepel iz peči precej na smetišče ali gnoj. Na ta način so nastali že čestokrat požari. 9. Nikoli ne puščajte otrok samih pri ognju, pa tudi ne v sobah, kjer gore take peči, ki se od znotraj kurijo. 10. Ne postavljajte vročih loncev na lesena tla. 11. Ako sušite, ve kmečke gospodinj, po zimi perilo v sobi, ne pokladajte je naravnost na vročo peč, da se ne bi pripalilo, ali celo zažgalo. Bolje je, da se napravijo okoli peči za perilo lesene palice. 12. Ako kuha gospodinja v samovaru (Schnellsieder) kakšno majhno reč, naj postopa tako-le: Samovar postavi na železno ali pa na hladno ognjišče. Vlij v posodico špirita, postavi steklenico s špiritom daleč na stran in potem še le zažgi špirit v samovaru. Nikoli in za živo glavo ne prilivaj špirita iz steklenic, dokler v samovaru še gori, ker s tem bi napravila prav gotovo kako nesrečo. Ako je v plehnatem lončiču voda že zavrela ter špirit še gori, ne pihaj vanj, meneč, da bi ga ugasnila. Pusti špirit izgoriti, kar je najbolje, ker na vročem plehu itak izpuhti, ali ga pa ugasni na ta način, pa položi na-nj mokro cunj. Na noben način ne vlivaj ugašenega in še vročega špirita v steklenico. (Konec sledi.)

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Velikovec in okolice napravi v nedeljo dné 12. julija t. l. ob 1/2 4. uri popoldne v gostilni gospe Marije Glančnik p. d. pri Mežnarju v Št. Stefanu pri Velikovecu svoj letni občni zbor po tem-le sporedu: 1. Pozdrav predsednika. 2. a) Govor o verski in narodni šoli, govori g. Vinko Poljanec, provizor v Št. Juriju na Vinogradih; b) Poučni govor o Bosni in Hercegovini povodom petindvajsetletnice zasedanja teh dveh dežel, govori g. Fr. Treiber, župnik v Št. Rupertu. 3. Pobiranje letnih doneskov. 4. Volitev zastopnika za glavno skupščino. 5. Slučajni govori in nasveti. Po shodu bo prosta zabava, pri kateri bo sviral o in pelo tamburaško društvo (12 članov) iz Šmihela nad Pliberkom. Slovenci in Slovenke, pridite na ta važni shod v prav obilnem številu! **Odbor.**

Katoliško delavsko društvo v Prevaljah napravi v nedeljo dné 19. julija t. l. veselico v gostilni pri „Štekl-u“ na Fari pri Prevaljah. Sodelovali bodo pevci in tamburaški društva „Gorotan“ v Šmihelu nad Pliberkom. Začetek ob 3. uri popoldne. K obilni udeležbi vabi **odbor.**

Loterijske številke od 4. julija 1903.

Dunaj	15	6	40	65	2
Gradec	81	66	2	65	78

NAZNANILA.

Tiskarskega učenca,

ki bi imel veselje izučiti se **za stavca**, sina poštenih starišev, popolnoma zmožnega slovenskega in nemškega pismenega jezika, ki je z dobrim vspehom dovršil vsaj prvi razred latinske šole, realke ali dva razreda meščanske šole, sprejme pod običajnimi pogoji takoj ali ob sklepu šolskega leta

tiskarna družbe sv. Mohorja
v Celovcu.

Izjava!

Jaz sem čez gospo Marijo Nagele, so-progo nadučitelja v Železni Kapli, razžaljivo govorila, ker sem bila v zmoto zapeljana. Jaz prekličem svoje neresnično govorjenje, izjavim, da mi o gospej Mariji Nagele ni ničesar slabega znano, prosim, da mi odpusti, in se ji zahvalim, da ni zahtevala, da se me kaznuje.

Železna Kapla, dné 24. junija 1903.

Ana Steinbuch,
gostilničarica.

Nove litanije

presv. Srca Jezusovega

s posvetilno molitvijo in prošnjo k najsvetejšemu Srcu se dobivajo v tiskarni družbe sv. Mohorja v Celovcu. 25 komadov stane 45 kr. (poština 5 kr.); 50 komadov 80 kr. (poština 10 kr.); 100 komadov 1 gl. 40 kr. (pošt. 15 kr.).

Nizke cene. — Točna postrežba.

Podpisani uljudno naznanjam, da sem otvoril svojo trgovino z usnjem v Celovcu, na Novem trgu šte. 4, poleg gostilne „zum Kleeblatt“ (poprej Petschounig) in se vsakemu nudi prilika, pri meni sedaj blago dobro in ceno kupovati.

Prosim torej, da vsakdo svojo potreščino na usnji pri meni oskrbeti blagovoli, ter sme biti zagotovljen najcenejše postrežbe.

Z vsem spoštovanjem

A. Mehur,

trgovec z usnjem v Celovcu.

Cena vžigalic:

1 orig. zaboj s 500 zavitki (normal) K. 48.—
franko Ljubljana, 2% popusta.

IV. Perdan, Ljubljana.

IV. Perdan, Ljubljana.

1 orig. zaboj s 500 zav. (Flaming) K. 52.—
franko Ljubljana, 2% popusta.

Rupert Novak,

Celovec, Velikovaška cesta šte. 2,
se priporoča

za popravo aristonov, avtomatov, vrčkov za pivo z godbo, lajn, harmonijev, igralnih škattelj, orglic itd. za najnižje cene in z najhitrejšo postrežbo.

Na zunaj se najceneje računa.

Ob enem se priporočam častitim cerkvenim predstojništvom za popravo cerkvenih orgel za najnižje cene. — Spričevala so na razpolago.

Za prijazna naročila prosim
s spoštovanjem

Rupert Novak.

Ako si hočete po ceni in dobro
pravo švicarsko uro

kupiti, obrnite se zanesljivo do

H. Suttner-ja, urarja v Kranju,
ker te ure so po celem svetu znane kot najboljše. Zahtevajte najnovejši veliki cenik, ki ima blizo 600 podob, katerega Vam pošlje zastoj in poštine prosto

Izborna zaloga zlatnine in srebrnine.

1 ha 33 a 52 m² gozda

obstoječega iz smrek, mecesnov, borovja, bukev in tako dalje, se bode

dné 5. julija t. l. ob 2. uri popoldne licitirando prodalo v Št. Lipšu pri Rajneku, pošta Pischeldorf na Koroškem.

Več poizvedeti je pri župnijskem uradu v Št. Lipšu pri Rajneku, p. Pischeldorf.

Trgovina z železnino „MERKUR“ Peter Majdič.

Celje, Štajersko.

priporoča svojo bogato zalogo

Kranj, Gorenjsko.

najboljšega železa in jekla, ploščevine, žice, žice za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja, in sicer: oral, bran, motik, srpov, grabelj in strojev; vsakovrstnih ponev, ključavničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakovic, hišne in kuhinjske posode, tehtnic, sesalk, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin, ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd. itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov, lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Posebno opozarja poljedelce k sezoni na svoje izborne travne kose z znamko „Ciril in Metod“, koje imam jaz edini v zalogi, patentovane kosirje, kakor tudi svetovnoznane bergamaške, francoske, bavarske, tirolske in kemične osle.

Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev.

Vse stroje za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna tako, da se najedenkrat na dve cevi brizga,

brizgalnice (streljke) za sadno drevje z natanko namereno petrolovo mešanico,

svetilnice na acetilen, da se ulové leteči hročči,

hidravlične stiskalnice za vino,

stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom,

stroje za drobljenje stiskanice,

čisto nove mlince za grozdje,

nove priprave proti peronospori in za žveplenje,

sesalke za vino, cevi za vino,

kakor tudi vse druge stroje za poljedelstvo, kot

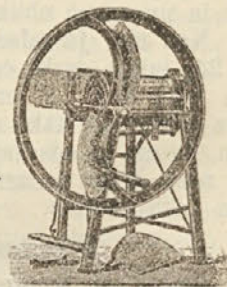
zbiralnike (trierje), mlatilnice, vitale (gepel) i. t. d.

razpošilja kot specialitete po najnižjih tovarniških cenah

IG. HELLER, DUNAJ, II., Praterstrasse 49.

Cenilniki zastoj in franko.

Dopisuje se v vseh jezikih.

Štedilno milo z znamko „jelen“

je izredno dobre kakovosti, je jako izdatno in zajamčeno čisto.

Na prodaj je po vseh boljših prodajalnicah tacega blaga.

Paziti je na gorenjo varstveno znamko.